

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. L., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2018, č. j. 428/DS/2018,
JID: 27156/2018/KUUK/Ven,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 2. 2018, č. j. 428/DS/2018, JID: 27156/2018/KUUK/Ven, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, kterou podal v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2018, č. j. 428/DS/2018, JID: 27156/2018/KUUK/Ven, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 13. 12. 2017, č. j. MmM/138747/2017, jímž byl žalobce shledán vinným ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 21. 3. 2017 v 7:52 hod. na silnici č. II/255 v obci Polerady u čp. „X“ v okrese Most ve směru Polerady – Líšice při řízení motorového vozidla BMW registrační značky „X“ v obci v místě, kde je svislým dopravním značením B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ tato snížena na 30 km/h, překročil limit nevyšší dovolené rychlosti nejméně o 25 km/h, když vozidlu, které řídil byla silničním radarovým rychloměrem naměřena rychlost 58 km/h, po zohlednění odchylky ± 3 km/h tedy minimálně rychlost 55 km/h. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Současně se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal včasné blanketní odvolání a žalovaný o tomto odvolání rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, aniž by žalobce vyzval k doplnění odůvodnění odvolání. Žalobce trval na tom, že údaj obsažený v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že byl k odstranění vad odvolání vyzván, je nepravdivý. Výzva k doplnění podání ze dne 17. 1. 2018 žalobce výslovně vyzývala k doplnění odporu proti příkazu o podpis. Této výzvě žalobce vyhověl a podepsaný odpor magistrátu zaslal. Žalobce dále zdůraznil, že v blanketním odvolání výslovně uvedl, že odůvodnění odvolání doplní ve lhůtě stanovené správním orgánem. Žalobce trval na tom, že jej měl magistrát před postoupením odvolání v souladu s § 37 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) vyzvat k odstranění nedostatků odvolání a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu. K tomu však nedošlo a žalovaný rozhodl o odvolání bez znalosti odvolacích námitek. Na podporu své argumentace odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, a rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 1 Ad 60/2010.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

3. Žalovaný zrekapituloval průběh řízení před správními orgány. Konstatoval, že žalobce podal blanketní odvolání a následně byla žalobci doručena písemnost ze dne 17. 1. 2018, č. j. MmM/007148/2018/OSČ-P/TM, nazvaná „Výzva k doplnění podání“, ve které bylo mimo jiné uvedeno, že magistrát dne 16. 1. 2018 obdržel od žalobce podání – Odvolání proti rozhodnutí ve věci přestupku. V této písemnosti byl obsažen odkaz na § 37 odst. 2 správního řádu. Žalovaný uvedl, že odkaz na ustanovení § 82 správního řádu výslovně v přípisu obsažen nebyl, ale tato skutečnost dle jeho názoru nemůže způsobovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Z odkazu na § 37 odst. 2 bylo dle žalovaného zcela jasné, jaké nedostatky podání žalobce mělo a bylo dle žalovaného povinností žalobce tyto nedostatky odstranit. Žalobce na danou výzvu nereagoval - nežádal bližší specifikaci vad, které má odstranit. Navíc sám žalobce v závěru odvolání uvedl, že odůvodnění doplní ve lhůtě stanovené správním orgánem. Z toho žalovaný dovozoval, že si žalobce nutnosti doplnění odvolání byl vědom.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Žalovaný dále uvedl, že ve výzvě bylo dále uvedeno, že odpor proti příkazu o uložení pokuty nebyl podepsán a nesplňuje tedy náležitosti podání, ovšem v případě tohoto sdělení se dle žalobce jednalo o písarskou chybu, která neměla vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
5. Žalovaný dále uvedl, že se žalobce v předmětném řízení nechal zastupovat obecnou zmocněnkyní, která zastupovala a zastupuje účastníky v obdobných řízeních o přestupcích. Tato osoba má tedy nesporně znalost, jak se podává odvolání a jak se má k výzvě správního orgánu doplnit podání, které nesplňuje zákonné náležitosti.

Replika žalobce

6. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že výzva dle § 37 odst. 3 správního řádu musí být dostatečně konkrétní a určitá, aby nebylo pochyb o tom, co přesně správní orgán žádá odstranit. V předmětné výzvě ze dne 17. 1. 2018 bylo výslovně uvedeno, že žalobce měl doplnit odpor o svůj podpis, a to opětovným zasláním této písemnosti. Tato výzva žalobci nepřišla nijak pochybná, neboť odpor podaný v předmětné věci skutečně neobsahoval podpis. Výzvě žalobce obratem vyhověl.
7. Žalobce setrval na tom, že z výzvy ze dne 17. 1. 2018 nebylo nijak seznatelné, že by byl vyzýván k odstranění vad podání v tom smyslu, že by měl doplnit odvolací důvody. Skutečnost, že výzva obsahovala výzvu k doplnění podpisu na odporu namísto výzvy k doplnění odvolacích důvodů odvolání nelze dle žalobce považovat za písarskou chybu. Takový výklad by byl k tíži žalobce jako účastníka řízení a nemá ani žádnou oporu v zákoně.
8. Žalobce dále zdůraznil, že spekulace o právním povědomí zmocněnce nemohou zahladit vadu řízení spočívající ve skutečnosti, že žalobce nebyl řádně vyzván k odstranění vad odvolání. Trval na tom, že na povinnost správního orgánu řádně vyzvat účastníka řízení k odstranění vad podání nemá osoba zmocněnce žádný dopad.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě rozhodl soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasil a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním, takže se má za to, že souhlas udělil, když byl o tomto následku ve výzvě výslovně poučen.
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

11. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 13. 12. 2017 bylo ve věci vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo dne 22. 12. 2017 doručeno žalobci a dne 30. 12. 2017 bylo doručeno fikcí i jeho zmocněnkyni M. Š. Dne 15. 1. 2018 bylo předáno k poštovní přepravě odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Přestože odvolání obsahovalo 5 stran textu skutečně velice drobného písma, jednalo se o blanketní odvolání, neboť kromě sdělení, že žalobce podává odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a sdělení, že odůvodnění bude doplněno ve lhůtě stanovené správním orgánem, obsahovalo předmětné podání pouze mnohokrát zkopírované odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Následně zaslal magistrát žalobci výzvu k doplnění podání ze dne 17. 1. 2018, č. j. MmM/007148/2018/OSČ-P/TM, ve které je uvedeno, že prvostupňový orgán obdržel odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a současně je v této výzvě konstatováno, že odpor proti příkazu o uložení pokuty nebyl podepsán a nesplňuje tedy náležitosti podání. Následně je v uvedené výzvě citováno ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu týkající se náležitostí podání. Na konci výzvy je obsažen pokyn pro žalobce, že uvedený nedostatek má být odstraněn opětovným zasláním předmětné písemnosti ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. Výzva byla doručena dne 29. 1. 2018 žalobci a dne 22. 1. 2018 jeho zmocněnkyni. Na výzvu reagoval žalobce tak, že správnímu orgánu zaslal odpor proti příkazu sp. zn. OSČ-Př/040405/1301/2017/TM, opatřený podpisem žalobce. Tento podepsaný odpor byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 30. 1. 2018. Následně dne 15. 2. 2018 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.
12. Z obsahu správního spisu tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce podal včasné blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Spornou je otázka, zda byl žalobce řádně vyzván k odstranění vady odvolání spočívající v neuvedení, v jakém rozsahu napadá toto odvolání prvostupňové rozhodnutí a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.
13. Dle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
14. Za výzvu k odstranění vad podaného odvolání považuje žalovaný výzvu ze dne 17. 1. 2018, č. j. MmM/007148/2018/OSČ-P/TM. V této výzvě bylo výslovně uvedeno: „*Správní orgán obdržel dne 6. 1. 2018 podání – Odvolání proti rozhodnutí, ve věci přestupku, kterého jste se měl dopustit dne 28. 9. 2017, vedený pod spisovou značkou OSČ-Př/040405/1301/2017/TM. Správní orgán konstatuje, že odpor proti příkazu o uložení pokuty nebyl podepsán a nesplňuje tedy náležitosti podání.*“ Následně je ve výzvě citováno ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a v posledním odstavci výzvy je uvedeno: „*Vyzývám vás k odstranění uvedeného nedostatku a opětovnému zaslání této písemnosti, ve lhůtě 5 kalendářních dní od doručení této výzvy.*“
15. Z obsahu výše uvedené výzvy jednoznačně vyplývá, že ji nelze považovat za výzvu na odstranění vad odvolání. V uvedené výzvě byl žalobce vyzván výslovně k odstranění konkrétní vady odporu, a to k doplnění podpisu odporu. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že odpor, který žalobce podal proti příkazu o uložení pokuty vydanému v dané věci, skutečně neobsahoval podpis žalobce. Za těchto okolností bylo zcela pochopitelné, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce na výzvu správních orgánů reagoval tak, že obratem zaslal svůj odpor doplněný o vlastnoruční podpis. Reakce žalobce byla s ohledem na skutkový stav a obsah předmětné výzvy zcela adekvátní. Žalobce svým postupem zcela vyhověl předmětné výzvě.

16. Soud konstatuje, že skutečnost, že předmětná výzva vyzývala žalobce k odstranění existující vady odporu nelze považovat za písařskou chybu, jak to označil žalovaný ve vyjádření k žalobě. V předmětné výzvě sice bylo konstatováno, že žalobce podal odvolání, ovšem nebylo z ní nijak seznatelné, že podané odvolání je dle správních orgánů stiženo nějakou vadou, kterou by měl žalobce odstranit. S ohledem na výše uvedené musí soud konstatovat, že v daném případě po podání blanketního odvolání, ve kterém bylo výslovně uvedeno, že bude doplněno k výzvě správních orgánů, bylo o odvolání žalovaným rozhodnuto, aniž by žalobce byl řádně vyzván k doplnění odvolání o jeho odůvodnění.
17. Zůstává tedy otázkou, zda skutečnost, že bylo rozhodováno na základě blanketního odvolání, aniž by byl odvolatel vyzván k doplnění důvodů odvolání, je vadou řízení, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. S touto otázkou se již judikatura správních soudů vypořádala a z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že nemá-li odvolání nějakou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu, a to i za situace, kdy odvolatel dal najevo, že si je vědom toho, že odvolání je třeba doplnit (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1578/2008, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53). Uvedená judikatura správních soudů nebyla dosud nijak překonána a zdejší soud neshledal žádný důvod, proč se od ní odchýlit. Povinnosti vyzvat žalobce k odstranění vad blanketního odvolání nemohla správní orgány zbavit ani skutečnost, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen osobou znalou práva.
18. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že v daném případě žalobce podal blanketní odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, aniž by byl žalobce vyzván k odstranění vad odvolání spočívajícím v absenci odůvodnění odvolání. Tím, že správní orgány nepostupovaly v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu, se správní orgány dopustily vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
19. S ohledem na výše uvedené soud výrokem rozsudku I. podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro vadu řízení rozhodnutí žalovaného, kdy současně ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s. také rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Ke zrušení prvostupňového rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 13. 12. 2017, č. j. MmM/138747/2017, soud nepřistoupil, neboť předmětnou vadu řízení je možné odstranit v rámci odvolacího řízení.
20. Výrok II. o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Tato částka se sestává z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek, dále z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce, JUDr. Emilem Flegelem, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT, replika – § 11 odst. 1 písm. d), a z částky 900 Kč za s tím související tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. prosince 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.